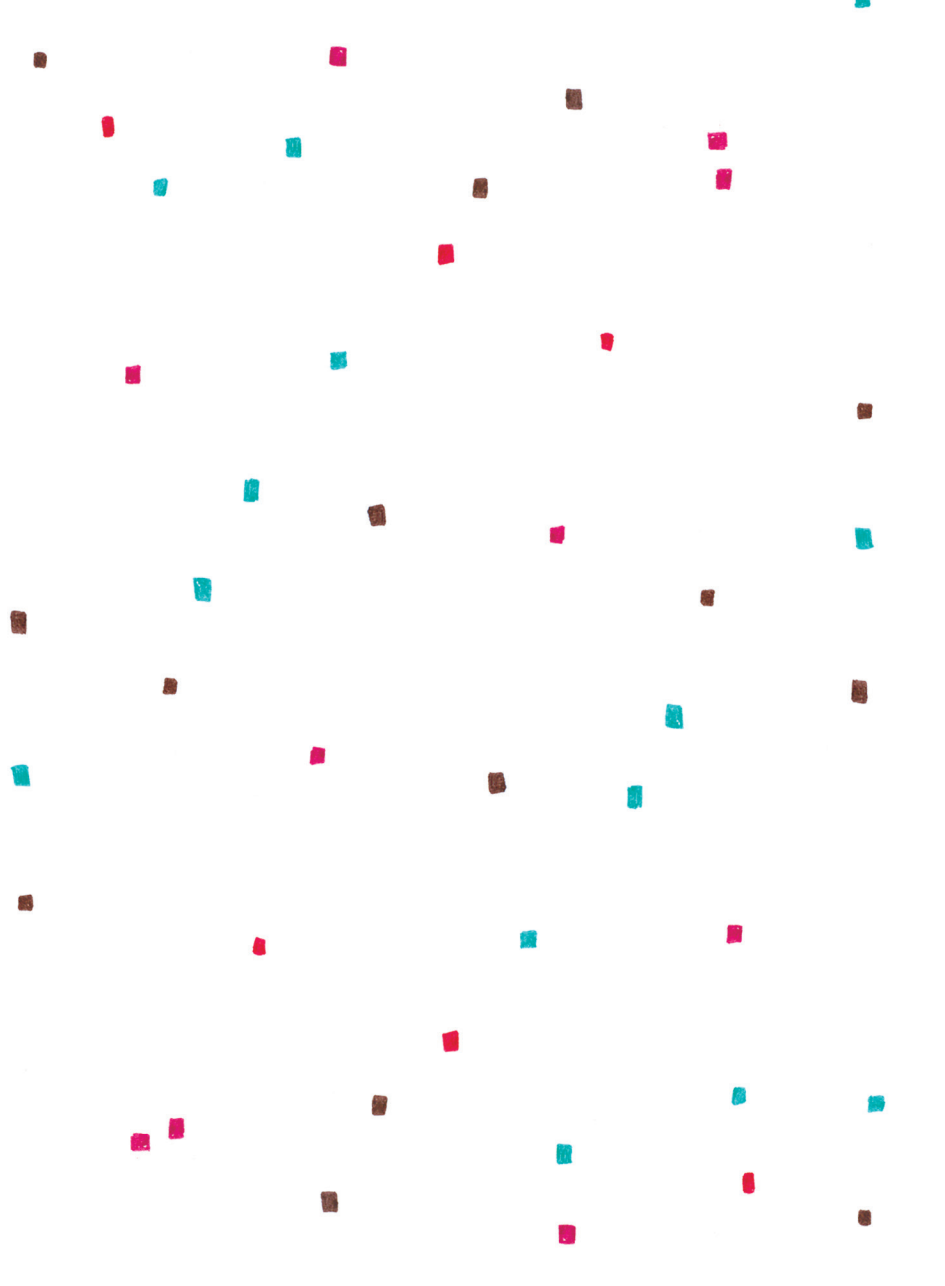




UKRAJINSKÁ
POHÁDKA





RuKavička



Рукавичка





Šel dědeček lesem, za ním běžel pejsek, a dědeček ztratil rukavici. Běžela kolem myška, vlezla do rukavičky a říká si: „Tady budu bydlet!“

Ішов дід лісом, а за ним бігла собачка, та й загубив дід рукавичку.

От біжить мишка, улізла в ту рукавичку та й каже:

– Тут я буду жити!

Když tu kolem skáče žába a ptá se: „Rukavičko, rukavičko, kdo v tobě bydlí?“

„Myška-pískalka. A kdo jsi ty?“

„Žabka-kuňkalka. Pusť mě dovnitř!“

„Tak pojď!“ A už tam jsou dvě.

Коли це жабка плигає та й питає:

– А хто-хто в цій рукавичці?

– Мишка-шкряботушка. А ти хто?

– Жабка-скрекотушка. Пусти й мене!

От уже їх двоє.

Pak kolem běží zajíc, příběhne k rukavičce a ptá se:

„Rukavičko, rukavičko, kdo v tobě bydlí?“

„Myška-pískalka a žabka-kuňkalka. A kdo jsi ty?“





„Já jsem zajíc-ušáček. Pusťte mě dovnitř!“

„Tak pojd’!“ A už jsou tam tři.

Коли біжить зайчик. Прибіг до рукавички та й питає:

– А хто-хто в цій рукавичці?

– Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка.

А ти хто?

– А я зайчик-побігайчик. Пустіть і мене!

– Іди!

От уже їх троє.

Tu běží kolem liška a hned k rukavičce: „Rukavičko, rukavičko, kdo v tobě bydlí?“

„Myška-pískalka, žabka-kuňkalka a zajíček-ušáček. A kdo jsi ty?“

„Liška-ryška. Pusťte i mě dovnitř!“

„Tak pojd’!“ A tak už tam sedí čtyři.

Коли це біжить лисичка – та до рукавички:

– А хто-хто в цій рукавичці живе?

– Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка та зайчик-побігайчик. А ти хто?

– Та я лисичка-сестричка. Пустіть і мене!

– Та йди! Ото вже їх четверо сидить.





Tu se kolem plíží vlček, přijde k rukavičce a ptá se:

„Rukavičko, rukavičko, kdo v tobě bydlí?“

„Myška-pískalka, žabka-kuňkalka, zajíček-ušáček a liška-ryška. A kdo jsi ty?“

„Já jsem vlček-šediváček. Pusťte i mě.“

„No tak pojd'!“ Vlezl tam i vlk, už je jich pět.

Аж суне вовчик – та й собі до рукавички,
питається:

– А хто-хто в цій рукавичці живе?

– Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка,
зайчик-побігайчик та лисичка-сестричка.

А ти хто?

– Та я вовчик-братик. Пустіть і мене!

– Та вже йди!

Уліз і той. Уже їх п'ятеро.

Kde se vzal, tu se vzal, běží kolem divočák: „Chro-chro-chro!

Rukavičko, rukavičko, kdo v tobě bydlí?“

„Myška-pískalka, žabka-kuňkalka, zajíček-ušáček,
liška-ryška a vlček-šediváček. A kdo jsi ty?“

„Chro-chro-chro! Divočák-štetináč! Pusťte mě taky
dovnitř!“

„To nepůjde! Každý, kdo jde kolem, chce dovnitř! Jak se sem
vejdeš?“





„Vejdu se, vejdu, jen mě pusťte!“

„Co s tebou máme dělat – no tak pojd’!“

Vlezl tam i divočák. Už je jich tam šest, už jim je tam těsno, v rukavičce není k hnutí.

Де не взявся – біжить кабан.

– Хро-хро-хро! А хто-хто в цій рукавичці живе?

– Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка, зайчик-побігайчик, лисичка-сестричка та вовчик-братик. А ти хто?

– Хро-хро-хро! А я кабан-іклан. Пустіть і мене!

– Оце лихо! Хто не набреде – та все в рукавичку! Куди ж ти тут улізеш?

– Та вже влізу, – пустіть!

– Та що вже з тобою робити, – йди!

Уліз і той. Уже їх шестеро, уже так їм тісно, що й нікуди.

A najednou houští praská, les se třese, valí se medvěd a rovnou k rukavičce. Bručí a ptá se: „Rukavičko, rukavičko, kdo v tobě bydlí?“

„Myška-pískalka, žabka-kuňkalka, zajíček-ušáček, liška-ryška, vlček-šediváček a divočák-štětínáč. A kdo jsi ty?“

„Oho! Vás tam ale je! Já jsem medvěd-bručoun. Pusťte i mě!“





„Kam tě máme pustit, když už i tak je tady těsno?“

„Nějak se vejdem.“

„Tak pojd', ale jenom na krajíček!“

Vlezl i medvěd dovnitř – bylo jich sedm.

Коли це тріщать куці, вилазить ведмідь – та й собі до рукавички, реве й питається:

– А хто-хто в цій рукавичці живе?

– Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка, зайчик--побігайчик, лисичка-сестричка, вовчик-братик та кабан-іклан. А ти хто?

– Гу-гу-гу! Як вас багато! А я ведмідь-набрідь.

Пустіть і мене!

– Куди ми тебе пустимо, коли й так тісно?

– Та якось будемо.

– Та вже йди, тільки скраечку! Уліз і ведмідь, – семеро стало.

A byla tam už taková mačkanice, že rukavička až praskala ve švech. Mezitím si dědeček všiml, že nemá jednu rukavičku. Vydal se jí nazpátek hledat a pejsek běžel napřed. Běží, běží a najednou kouká: na sněhu leží rukavička a hýbe se. Pejsek zaštěkal: „Haf-haf-haf!“





Та так вже тісно, що рукавичка ось-ось розірветься.

Коли це дід оглядівся, – нема рукавички. Він тоді назад – шукати її, а собачка попереду побігла. Бігла-бігла, бачить – лежить рукавичка і ворушиться. Собачка тоді: «Гав-гав-гав!»

Všichni v rukavičce se vylekali, o překot se drali ven a rozutekli se po lese. Dědeček přišel a rukavičku si vzal.

Вони як злякаються, як вирвуться з рукавички, – так усі й порозбігалися лісом.
Прийшов дід та й забрав рукавичку.





Autoři projektu:

Petra Holubářová, Lucie Machová

Převyprávění pohádky:

Světлана Švábová

Ilustrace a grafické zpracování:

Michaela Časková

InBáze, z. s.

2019



EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – půl růstu ČR



MSMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

 Městská knihovna v Praze

 INBÁZE



